

Catasetum cernuum

Van deze *Catasetum* bestaan enkele synoniemen, die weinig of niet meer gebruikt worden, n.l. *Catasétum trifidum*, *Myanthes cernuus* en *Monachánthus viridis*. Laatstgenoemde namen ontstonden toen men nog dacht, dat de planten met de mannelijke bloemen tot een ander geslacht behoorden dan de planten met vrouwelijke bloemen (*cernuum* betekent vooroverknikkend)

Het geslacht *Catasetum* omvat ongeveer 110 soorten.

Verscheidene *Catasetums* zijn moeilijk te determineren, daar de beschrijvingen van de planten vaak gebaseerd zijn op gedroogd materiaal en dat komt niet altijd overeen met levende planten.

Verspreidingsgebied

Catasetums komen voor van Mexico tot Peru met als hoofdverspreidingsgebied Brazilië. *C. cernuum* is dan ook een echte Braziliaanse *Catasetum*.

Omschrijving

C. cernuum behoort tot de sectie *Isoceras* (de sectie met de niet-gekrulde antennen). Verder wordt hij gerekend tot de groep *Trulla*, waarvan de lip bijna plat is en geen zak of zakvormig deel heeft.

De pseudobulben zijn langwerpige, cilindrisch en bedekt met vliezige bladscheden en kunnen een lengte van 20 cm bereiken.

Op de bulb staan ongeveer 8 bladeren, die tot 30 cm lang kunnen worden.

De bloemstengel ontspruit, zoals bij alle *Catasetums* onder aan de schijnknol, is vrij dun, 30 cm lang en gebogen door de zwaarte van de bloemen. Het bovenste derde deel draagt de bloemen. Er kunnen er 15 zijn. De bloemen zijn tot 7,5 cm groot. De sepalen zijn 3,9 cm bij 1,2 cm en de petalen 3,7 cm bij 1 cm. De kleur van beide is groenig, zozeer bedekt met kastanje- tot donkerbruine stippen en vlekken, dat de bloemen een mooie bruine indruk maken. De lip, die 2,6 cm bij 2,3 cm groot is, heeft geen holte en geen zwellingen aan de basis, is duidelijk drielobbig en heeft op de voorlob een callus (verdikking). De kleur is als die van de sepalen. De zuil, groot 3 cm, groen met weinig bruine stippen heeft een kleine doorn. De antennen - de draden, die van de zuil naar de lip lopen - zijn vrij lang en sterk divergerend.

Er bestaan enkele variëteiten, b.v. *umbrósum* Cogn.-randen van de lip wat getand.; *revolutum* Cogn.-randen teruggeslagen en gekarteld of gewimperd-; *rodegésiánum* Mansf. -kortere lip, zijlobben rechtop of naar binnen gebogen, getand en gewimperd, in het midden kleiner en afgeknot.

Cultuur

Het is een plant voor de warme- tot gematigd warme kas, met veel licht, een nachttemperatuur van 17-20°C, niet al te vochtig, daar de pseudobulben gauw rotten.

Eind december begin januari komt de nieuwe uitloper, die in april een bloemtak geeft, waarvan eind mei de bloemen beginnen open te gaan. Ze blijven 14 dagen lang goed.

Catasetums gedijen het best in stenen potten in een mengsel van varenwortel (*dicksonia* in een mengsel van varenwortel (*dicksonia* of *mexifern*), wat veenmos en geknipt beukenblad.

Verpotten gebeurt eens in de 2 jaar, op het moment dat, of nog net vóórdat de nieuwe uitloper komt.

De bewering, dat achterstukken of zelfs gescheurde planten pas na 3 jaar bloeien, berust op een fabel. Wel blijft de bloei achterwege, als je de plant verpot, terwijl de bulb nog onvolgroeid is. De achterbulben geven dan wel bloemen, maar de hoofdplant niet, komt slecht op gang of verrot. Als een bulb gaat verrotten, snijdt hem dan vlug af boven het verrotte gedeelte, smeert hem in met zineb en houtskoolpoeder en pot hem opnieuw op. Er groeit dan in de meeste gevallen nog wel een nieuwe uitloper, die dat jaar echter geen bloemtak meer geeft. Bij verrotting van de uitloper moet je de plant behandelen met zineb en houtskool; je kunt tot driemaal een nieuwe uitloper krijgen.

Tijdens de bloei moet de plant zo weinig mogelijk verzet worden en mag er niet tegen gestoten worden, want dan springen de polliniën weg en de bloemen zijn de volgende dag uitgebloeid. Gedurende de groei geven we tweemaal per week water en eens in de 14 dagen mest volgens voorschrift. In de rusttijd eens in de week wat water, daar je nooit precies weet, of de bulb al uitgegroeid is.